

Mor el cardenal Martini, referent de la renovació eclesial

Dv, 31/08/2012 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra- CR) Aquest divendres [ha mort a Milà](#) el cardenal Carlo Maria Martini. Tenia 85 anys i els darrers mesos s'havien agreujat les conseqüències del parkinson que patia. El cardenal jesuïta es va convertir en una icona del sectors renovadors de l'Església i havia estat considerat un dels candidats a succeir Joan Pau II.

Dissabte s'instal·la la capella ardent al Duomo de Milà i dilluns es farà el funeral a les 12 del migdia. Aquí podeu llegir un testimoni del jesuïta Oriol Tuñí [sobre el cardenal Martini](#). I aquí el text de la [seva última entrevista](#) publicada postumament.

El cardenal Carlo Maria Martini (Turí, 1927) va entrar a la Companyia de Jesús amb 17 anys. Abans de ser nomenat arquebisbe de Milà per Joan Pau II el 1979, havia estat rector del Pontifici Institut Bíblic (Biblicum) de Roma, i Pau VI l'havia escollit rector de la Pontificia Universitat Gregoriana i l'havia convidat predicar exercicis espirituals al Vaticà.

Cardenal des de 1983, el pontificat a Milà (la diòcesi més gran d'Europa) es distingeix pel [reconeixement social](#) i com a intel·lectual, especialment en el diàleg amb els no creients. Des d'aquesta tribuna va començar a ser escoltat com un referent del món catòlic. A Catalunya va tenir un fort impacte el llibre *En què creuen els qui no creuen*, una conversa amb Umberto Eco publicada el 1998.

Els seus coneixements bíblics i la seva [habilitat comunicativa](#) el van convertir en [un autor de referència](#) en aquest àmbit. També es va distingir per obrir interrogants de sobre els temes més controvertits de la doctrina catòlica. Va ser president del Consell de Conferències Episcopals Europees.

El seu discurs el va situar mediàticament moltes vegades com un contrapunt al pontificat de Joan Pau II i com a possible successor. El 2005, quan va ser escollit Benet XVI, la seva delicada salut ja el va descartar com a nou papa. El 2010 va promoure el [portal d'internet www.vivailconcilio.it](http://www.vivailconcilio.it) per donar a conèixer el Vaticà II entre les noves generacions.

Quan es va jubilar el 2002 va decidir anar a [Terra Santa](#) per aprofundir els seus estudis bíblics. El 2008 va tornar a la seva diòcesis afectat pel parkinson. Des de llavors es van anar reduint les seves aparicions públiques. Un dels últims actes públics va ser la trobada amb Benet XVI aquest mes de juny coincidint amb la visita del papa a Milà.

El 2010 la Generalitat de Catalunya el va reconèixer amb el primer memorial Cassià Just. Tot i que no va poder recollir el premi, [va enviar un text](#) en el que explicava que “les circumstàncies de la vida han fet que em trobés en un lloc de pont entre la comunitat eclesial i la societat laica. Potser d'una manera semblant a la que l'Abat Cassià Just li va tocar viure. Em complau agermanar-me amb ell mitjançant aquest memorial. Aquesta ha estat la meva funció en els últims gairebé trenta anys”.

Entrevista del 1988:

Entrevista del 2010: